

Slavnost Narození Ježíše Krista – ve dne (2024)

1. čtení - Iz 52,7-10

Všechny končiny země uzří spásu našeho Boha.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Jak je krásné (vidět) na horách nohy posla, (který přináší) radostnou zprávu, který zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu, který praví Siónu: "Bůh tvůj kraluje!" Slyš! Tvoji strážní pozdvihují hlas a jásají spolu, neboť vidí na vlastní oči, jak se Hospodin vrací na Sión. Radujte se a jásejte vespolek, jeruzalémské trosky, neboť Hospodin utěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Obnažil Hospodin své svaté rámě před očima všech národů a všechny končiny země uzří spásu našeho Boha!

Mezizpěv - Žl 98,1.2-3ab.3cd-4.5-6

Odp: Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
neboť učinil podivuhodné věci.
Vítězství je dílem jeho pravice,
jeho svatého ramene.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu,
před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost.
Rozpomenul se na svou dobrotu a věrnost
Izraelovu domu.

Všechny končiny země uzřely
spásu našeho Boha.
Jásejte Hospodinu, všechny země,
radujte se, plesejte a hrejte!

Hrejte Hospodinu na citeru,
na citeru a s doprovodem zpěvu,
za hlaholu trub a rohů,
jásejte před králem Hospodinem.

2. čtení - Žid 1,1-6

Bůh k nám promluvil skrze Syna.

Čtení z listu Židům.

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh v minulosti k našim předkům skrze proroky. V této poslední době však promluvil k nám skrze svého Syna. Jeho ustanovil dědicem všeho a skrze něj také stvořil svět. On je odlesk jeho (božské) slávy a výrazná podoba jeho podstaty, on všechno udržuje svým mocným slovem. Když vykonal očistu od hříchů, zasedl na výsostech po pravici (Boží) velebnosti a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje svou důstojností, které se mu trvale dostalo. Vždyť komu z andělů kdy (Bůh) řekl: 'Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil'? A dále: 'Já mu budu otcem a on mi bude synem.' A až bude opět uvádět svého Prvorozeného na svět, řekne: 'Ať se mu klanějí všichni Boží andělé!'

Zpěv před evangeliem

Aleluja. Zazářil nám posvěcený den, pojd'te, národy, a klaňte se Pánu, neboť dnes sestoupilo na zemi velké světlo. Aleluja.

Evangelium - Jan 1,1-18

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Začátek svatého evangelia podle Jana.

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: "To je ten, o kterém jsem řekl: 'Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.'" Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Padesát sedm let žiji na tomto světě. To je hodně a přitom to není mnoho. Pro děti ve školce jsem generace jejich prarodičů. Ale někteří z vás by mi mohli říct „synu“.

Přesto jsem na tomto světě něco málo prožil a chci se s vámi podělit o jednu myšlenku z této perspektivy, která je mi s každým dalším rokem jasnější a jistější.....

Jediná věc v našem životě, pro kterou stojí za to žít, je... láska. Milovat a milování je touhou každého člověka, milovat a být milován.

Tato touha je v srdci malého dítěte, které volá: „maminko“. A v srdci starého člověka, který kouká na dveře a myslí si: „Proč nepřišel, proč nepřišla?“.

O každém z vás, kteří jste dnes přišli do kostela slavit Vánoce, mohu naslepo, bez omylu, říci, že chcete milovat a být milováni.

A dovolte mi, abych vám nyní řekl, proč tomu tak je.

Bůh nás stvořil ke svému obrazu a podobě a Bůh je Láska (srov. 1 Jan 4,8). Naše touha milovat a být milován je odrazem Boha v nás.

I když jsme v sobě rozbili zrcadlo, na věci to nic nemění. Ba co víc... každý drobeček v tobě nyní tisíckrát odráží božskou touhu po lásce.

Božskou touhu po lásce, nezničitelnou, nesmazatelnou, silnou.

Pokud jsou dnes Vánoce, a to jsou. A je-li Bůh láska, a to je. Pak můžeme s jistotou říci, že prožíváme noc a den Narození Lásky.

Tedy vhodný čas pro obnovu této lásky v nás samých. Teď je čas na obnovu manželské a rodinné lásky. Denně se možná pilně honíte za mraky a pečlivě sbíráte, co vás nenasytí, ale dnes se na chvíli zastavte a zamyslete se nad tím, co je ve vašem životě nejdůležitější?

Nevnucuji vám žádnou odpověď. Jen vám připomínám, že když je něco nejdůležitější, nejcennější, je třeba si toho vážit, chránit to, pečovat o to, bedlivě to střežit. Stojí to za to, abychom za to položili i svůj život.

Proto vás žádám... chraňte svou lásku. Pečujte o ni a bedlivě ji střežte.

Dnes jste v kostele. Ano, vím, že jste přišli z různých důvodů. Chci však věřit, že jste tu také proto, že je pro vás důležitý Bůh, že po něm toužíte, že ho potřebujete.

Možná různě to ve vztahu s Bohem bylo. Na tom nezáleží. Důležité je, že jste zde nyní.

Nehodlám vám v tomto jediném kázání předat obsah celého katechismu a poselství celé Bible, i když bych rád. Každopádně o to, myslím, nejde.

Řeknu vám jen to nejdůležitější: Bůh také miluje a touží po lásce. Bůh vás miluje a chce, abyste ho milovali, chce vaši lásku.

Děkuji Bohu za to, že když umírala moje máma, udržela si vědomí až do konce. Během její poslední noci jsme byli všichni u jejího lůžka. Tehdy jsme jí to řekli: „Máme tě radí, mami“. A slyšeli jsme: „Já vás taky, děti“.

Drazí bratři a sestry!

Když nevíte, jak to Bohu říct, zastavte se, soustřed'te se, zavřete oči a tiše naslouchejte. Dříve nebo později uslyšíte: „Miluji tě, moje dítě, miluji tě, můj synu“, miluji tě, má dcero“. Uslyšíte to, protože Bůh je v lásce vždy před námi a první.

Bůh, přesně jako vy, miluje a chce být milován.

„Miluji tě, synu“, „Miluji tě, dcero“.

Bůh je vždy první v lásce. Amen.